

4 آوریل 1915 - 24 آوریل 2015

100 سال کشتار تودهای - رنج و عذاب خلق ارمنی

100 سال انکار این جنایت بزرگ توسط دولت ترکیه

صدسال پیش در استانبول، در شب 24 آوریل 1915 صدها روشنفکر و نخبگان فرهنگی ارمنی توسط دولت عثمانی ربوده شدند و تقریباً تمامی آنها به قتل رسیدند. مطبوعات دولت ترکیه عثمانی این موج دستگیریهارا بنام عملیات "لگدمال کردن سرما" یا فریادوشادی جشن گرفتند. در اواخر امپراطوری عثمانی بصورت پراکنده قتلعام آرامنه و غیرمسلمانها بویژه مسیحی ها صورت می گرفت.

در 24 آوریل 1915 این تعقیب و کشتارها ابعاد نوینی بخود گرفت که سر آغاز نابودی خونین و جمعی یک ونیم میلیون زن و مرد ارمنی بود. دولت ملی گرا - اسلامی "اتحاد و ترقی" برنامه از پیش تنظیم شده "پاکسازی" آرامنه را که توسط مراجع دولتی و ارتش تهیه شده بود، به مرحله اجراء گذاشت. بدنبال دستگیری روشنفکران ارمنی، تحریک و شکار خونین آرامنه در آناتولی و بخصوص در غرب ارمنستان آغاز شد، و تخم نفرت مذهبی و عظمتطلبی ترکی علیه این خلق و مسیحیها، در بین مردم مسلمان ترک و کرد پراکنده شد. مراجع دولتی توسط عاملانشان با پخش اتهامات واهی مردم را تحریک به قتل عام همسایگان ارمنیشان و غارت اموال آنها میکردند.

مردان ارمنی که در ارتش خدمت میکردند خلع سلاح شدند و همانند دیگر آرامنه به کاربردگی و ادار گردیدند و بطرز فجیعی جان باختند. بازماندگان این شکنجه گاههای کار اجباری یا مستقیم توسط سربازان ارتش عثمانی بطرز فجیعی قتلعام شدند و یا برای اعدام به دست باندهای مسلح محلی سپرده شدند.

زنان، کودکان و سالمندان ارمنی از خانه ها بیرون کشیده شدند و در صفهای طولانی به "سفرهای ناکجا آباد" کوچانده شدند، اصطلاحی که وزیر داخله آنموقع دولت عثمانی، طلعت پاشا، از آن در یک تلگرام نامبرده است. زنان ارمنی در راه این مارشمرگ توسط سربازان و دستهای تبهکار مورد تجاوز قرار گرفتند، شکنجه شده و سپس به قتل رسیدند. تعداد بیشماری از آرامنه از کرسنگی و تشنگی در صحرای - دیراس سور - Deir-es-zor سوریه جان سپردند.

پایه داری قهرمانانه جوامع ارمنی و مقاومت آنها بعنوان مثال در - موسی داغ - Musa Dagh نتوانست این ماشین مرگرا را از حرکت بازدارد. تنها بخش کوچکی از اهالی ترک و کرد در کنار آرامنه ایستادند و به آنها کمک رساندند. زحمتکشان ترک و کرد یک مسئولیت تاریخی در این کشتار توده ای به عهده دارند که باید به آن اذعان نموده و نتایج آنرا بپذیرند.

در روند این پاکسازی قومی یکی از خلقهای قدیمی و بومی آناتولی از این سرزمین رانده شد و در صحرای سوریه به کام مرگ رها گشت و نشانهای فرهنگی، معماری و کارهای دستی و هنری، ادبیات و موسیقی این خلق نابود گردید و کوشش به عمل آمد تا حتی آنرا از ذهن تاریخ بردایند. از این کشتار جمعی توسط دولت عثمانی کمتر از ده هزار نفر توانستند جان سالم به در برند. آنها یا می بایست هویت خود را مخفی نگه می داشتند و یا اسلام را پذیرا میشدند.

بجهای بدون سرپرست ارمنی به خانوادههای ترک و کرد سپرده شدند و اجبارن در جامعه ترکی ادغام گردیدند. در زبان رسمی عثمانی این پاکسازی قومی به عنوان "تغییر مکان" پوشش داده شد و بمثابة تدابیر ضروری شرایط جنگی توجیه گردید.

از آنجائیکه در سال 1914 امپراطوری عثمانی در اتحاد با امپراطوری آلمان و اتتریش - مجارستان در جنگ جهانی اول امپریالیستی قرار داشت، به همین خاطر در کشتار توده ای آرامنه توسط دولت ترکیه عثمانی تمامی قدرتهای بزرگ امپریالیستی - فرانسه، انگلستان، ایتالیا، روسیه و پیش از همه آلمان - مسئول می باشند. ژنرالهای بلندمرتبه آلمان در ستاد کل ارتش عثمانی در سطح رهبری قرار داشتند. آنها در مورد هر قدمی درباره این کشتار جمعی اطلاع داشته و فعالانه در برنامه ریزی آن سهیم بوده اند.

از آنجائیکه تمامی قدرتهای امپریالیستی مسئول این قتل عام توده ای بوده اند، این جنایت به سادگی به بایگانی و سپس بدست "فراموشی" سپرده شد. در زیر فشار قدرتهای پیروز، انگلستان و فرانسه، امپراطور عثمانی در سال 1919-1920 در شهر اشغالی استانبول دادگاه ویژه را فراخواند که در آن تنها تعداد اندکی از نظامیان و مسئولین اداری به عنوان "جنایتکاران جنگی" مقصر شناخته شدند و از پاکسازی قومی هیچ صحبتی هم نبود و از مسئولین سیاسی - نظامی و فرماندهان اصلی این

جنایت هم نه نامی برده شد و بازخواستی به عمل آمد. این در واقع هینلر بود که در سال 1939 به بهانه یادآوری این "فراموشی" برنامه کشتار جمعی یهودیان و لشکرکشی جهت نابودی خلفای اروپای شرقی را برنامه ریزی و به اجراء درآورد. هینلر در این باره می نویسد "مانتها بدین طریق فضای لازم زندگی مورد احتیاجمان را بدست می آوریم، آیا امروز کسی از نابودی آرامنه صحبت می کند؟" برای آنها نیکه برخرابه های امپراطوری عثمانی در سال 1923 جمهوری کمالیستی ترکیه را بنا نمودند، "مسئله آرامنه" وجود خارجی ندارد. سیاست طبقه حاکم ترکیه متکی به انکار کشتار جمعی خلق ارمنی و سرکوب ملت کرد و اقلیت های ملی و مذهبی، مانند بقایای آرامنه، آسوریه ها، عربها و روما و سینتیه ها است.

در سالهای 1970-1980 تحت فشار ترور دیپلماتهای ترک توسط سازمانهای مسلح ارمنی در خارج از ترکیه مانند آسالا (asala) - ارتش مخفی آرامنه برای آزادی ارمنستان، دولت ترکیه سکوت طولانی خود را در مورد این نسل کشی شکست و مجبوره موضعگیری شد. تاریخ نویسی تاکنونی دولتمداران ترکیه چنین بوده است: "اغتشاش و سردرگمی حاصله از جنگ جهانی اول موجب شورش ارمنیه در شرق آناتولی گردید، باندهای اشرار ارمنی به دهات ترکها حمله کردند و دهقانان ترک را به قتل رساندند، این باندهای تبهکار در همکاری با روسیه، ارتش عثمانی را در جنبه شرق مورد تهدید قرار دادند، در این درگیریهای نظامی است که مردم عادی آرامنه هم مورد ضرب و شتم قرار می گیرند. برای آرام کردن این وضعیت در جنبه شرقی و محافظت از افراد عادی تصمیم به تغییر اسکان آرامنه گرفته شد، که در حین آن باعث بروز پیش آمدهای ناخواسته گردید. ولی ادعای بعضی از دشمنان ترک که گویا پاکسازی قومی صورت گرفته است، یک دروغ بزرگ بیش نیست." از آنجائی که این استدلال نمی توانست جوابگوی این فاجعه باشد، بورژوازی ترک توسط دولت تفوا و عدالت (Akp) در اوایل سال 2000 موضع خود را کمی تغییر داد و بدین گونه فورموله نمود "در تاریخ دولت ارمنی و ترک حوادث ناخواسته ای رخ داده است، که ارزیابی فاکتهای تاریخی آنرا باید به عهده تاریخ شناسان گذاشت."

در سال 2013 اردوگان (Erdogan) نخستوزیر آن موقع و رئیس جمهور کنونی ترکیه برای اولین بار "تاسف خود را از جانباختن برادران ارمنی ابراز کرد" یک قدم مثبت که با توجه به سیاست آموزشی موجود، تنها یک تأیید زبانی بوده و فاقد ارزش سیاسی می باشد. کتابهای درسی جدید سال 2014/2015 تمامی تهمت و افترا، دروغ و جعلیات تاریخی را درباره کشتار جمعی آرامنه زنده می کنند. آنها به دانش آموزان مدارس می آموزند که یک "ارمنی" مترادف با "دشمن" و "خائن" است. حال تصور کنید که بچه های ارمنی در مدارس که نیاکانشان قصابی شده اند، با تاریخ آموزی با این شکل و محتوا چه احساسی خواهند داشت؟ و آنهم در صدمین سالگرد بزرگداشت این نسل کشی!

در حال حاضر هم جامعه و مردم آرامنه در شمال کردستان/ترکیه در زیر فشار راسیسم، عظمت طلبی ترکی، تعقیب و تبعیض هستند. هارانت دینک (Harant Dink) مبارز ارمنی که برای آشتی دولت و شناساندن هویت آرامنه، فعالانه مبارزه می کرد در سال 2007 در ملاء عام در شهر استانبول ترور می شود، بعبارت دیگر در قرن بیست و یکم هم پاسخ ابراز هویت ارمنی در ترکیه، مرگ است.

زحمتکشان ترک و کرد، انقلابیون و کمونیستها! قبول مسئولیت در قبال کشتار آرامنه، انتقاد از خود عملی، همبستگی و دفاع از خواسته های این خلق، مبارزه علیه عظمت طلبی ترکی و کوشش مشترک برای ایجاد یک جامعه آزاد و دمکراتیک و وظیفه عاجل و مبرم همه ماست.

خواسته های ما از جمهوری ترکیه:

- نسل کشی آرامنه را به فوریت و بدون هیچ قید و شرطی با تمامی نتایجش به رسمیت بشناسد!
- برابری کامل، شناسائی و حمایت از جوامع آرامنه در شمال کردستان/ترکیه را بپذیرد!
- مبارزه و ممنوعیت علیه هرگونه راسیسم ضد ارمنی و عظمت طلبی را واقع دنبال نماید!
- حق برگشت برای تمامی نوادگان آوارگان ارمنی در ارمنستان و فرای مرز را تأمین نماید!
- حق تعیین سرنوشت و جدائی برای ارمنستان غربی!
- روشنگری در آموزش و پرورش، درباره سیاست نسل کشی دولت ترکیه!

- برگرداندن اموال به سرقت رفته، واسترداد زمینهای سلب مالکیت شده!
- جبران خسارت مالی برای تمامی دارائی های غارت شده!
- خسارت دهی به جمهوری ارمنستان و همکاری برابر و دمکراتیک با این کشور!

فقط با تامین این خواستهها می توان خواهری و برادری با خلق ارمنی در شمال کردستان/ترکیه و آرامنه درون و برون مرزی را تامین نمود.
خواسته های ما از دولت آلمان یکی از مسئولین اصلی این جنایت بزرگ :

در قطعنامه مجلس فدرال آلمان به تاریخ 2005، بمناسبت نودمین سالگرد کشتار آرامنه، آگاهانه ازواژه نسل کشی استفاده نشده است، و بهمین دلیل دولت آلمان تاکنون هیچگونه مسئولیتی را در قبال امپراطوری آلمان، که یکی از اعضای مونتراین جنایت بزرگ میباشد، نپذیرفته است. ما بعنوان کمونیست های آلمان و اتریش از جمهوری فدرال آلمان خواستار قبول بدون قید و شرط و اذعان به این پاکسازی قومی و نتایج حاصله از آن می باشیم. پادشاهی اتریش و مجارستان هم بعنوان متحد نزدیک امپراطوری عثمانی در جنگ جهانی اول در این کشتار توده ای سهم می باشد. مجلس فدرال اتریش اما بنام جمهوری اتریش بعد از 100 سال به تقصیر خود اذعان نمود و از این فاجعه انسانی رسمن عذرخواهی کرد و از آن به عنوان کشتار دسته جمعی نام برد.

این اعلامیه مشترک توسط سازمانهای زیر در آوریل 2015 تهیه و به مناسبت این روز منتشر شده است:

Bolschewik Partisan (Nordkurdistan/Türkei) www.bolsevikparti.org

Trotz Alledem (Deutschland) www.trotzalledem.ml

IA*RKP - Initiative für den Aufbau einer Revolutionär-Kommunistischen Partei (Österreich)

www.iarkp.wordpress.com

KOMAK-ML - Kommunistische Aktion – Marxistisch-Leninistisch komakml@gmail.com

ترجمه و تکثیر یکی از فعالین چپ دروین- اتریش
آدرس تماس: Amerlinghaus, 1070 wien, stiftgasse, 8
پست الکترونیک: Linksaktivist@gmx.at